

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ 25/11/2018

Κατά Λουκάν (ιη΄ 18-27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἶ μὴ εἶς ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, κάποιος ἄρχων προσῆλθε στον Ἰησοῦ και τὸν ἐρώτησε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάνω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;» Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Γιατί με ὀνομάζεις ἀγαθόν; Κανείς δὲν εἶναι ἀγαθὸς παρὰ μόνος ὁ Θεός. Τὰς ξέρεις τὰς ἐντολάς, Νὰ μὴ μοιχεύσης, νὰ μὴ φονεύσης, νὰ μὴ κλέψης, νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσης, νὰ τιμᾷς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «ὄλα αὐτὰ τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεανικὴν μου ἡλικίαν». Ὅταν ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ἐνα ἀκόμη σοῦ λείπει· πώλησε ὄλα ὅσα ἔχεις καὶ μοίρασέ τα εἰς τοὺς πτωχοῦ; καὶ θὰ ἔχῃς θησαυρὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔλα, ἀκολούθησέ με». Ἄλλ' αὐτὸς ὅταν τὸ ἄκουσε, ἐλυπήθηκε πολὺ, διότι ἦταν πολὺ πλούσιος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε τόσον λυπημένον, εἶπε, «Πόσον δύσκολον εἶναι δι' ἐκείνους πού ἔχουν τὰ χρήματα νὰ μποῦν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι εὐκολώτερον νὰ περάσῃ μιὰ καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρὰ νὰ μπῆ ἕνας πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἐκεῖνοι πού τὸ ἄκουσαν εἶπαν, Τότε ποῖός μπορεῖ νὰ σωθῆ;». Αὐτὸς δὲ εἶπε, «Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 29/11/2015 Προς Γαλάτας (γ΄ 23 – δ΄ 5)

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν ἐγένονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνι, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλευθέρῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῳ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιὸς ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υιοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, πριν νὰ ἐλθῇ ἡ δια τῆς πίστεως λύτρωσις καὶ σωτηρία, ὅλοι ἐφρουρούμεθα ἀπὸ τὸν Νόμον, κλεισμένοι καὶ περιμανδρωμένοι, προοριζόμενοι δια τὴν πίστιν, που ἐμέλλε ἐν καιρῷ νὰ ἀποκαλυφθῆ. Ὅστε ὁ Νόμος ἐγένε παιδαγωγὸς μας, ὁ ὁποῖός μας ἐξεπαίδευε καὶ μας προπαρασκεύαζε νὰ ποθῆσωμεν καὶ γνωρίσωμεν τὸν Χριστόν, ὥστε νὰ πάρωμεν τὴν δικαίωσιν ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἀπὸ τότε δε που ἦλθεν αὐτὴ ἡ πίστις, που ἦλθε δηλαδὴ ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖός δια τῆς πίστεως εἰς αὐτόν μας δίδει τὴν δικαίωσιν, δὲν εἰμεθα πλέον κάτω ἀπὸ τὸν παιδαγωγόν, δηλαδὴ κάτω ἀπὸ τὸν Νόμον. Διότι ὅλοι εἴσθε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ δια τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπειδὴ ὅσοι ἐχετε βαπτισθῆ στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁμολογεῖτε ἐτσί αὐτόν Σωτήρα, εφορέσατε τὸν Χριστόν καὶ ἐνωθήκατε με αὐτόν. Δι' αὐτὸ καὶ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ὑπάρχουν διαφοραὶ ἐθνικότητος, τάξεως καὶ φύλου. Δὲν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἕλλην, δὲν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλευθέρως, δὲν ὑπάρχει ἄρσεν καὶ θύλυ, διότι ὅλοι σεις εἴσθε ἕνας νέος ἄνθρωπος καὶ νέος ὀργανισμός, δια μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐάν δε σεις οἱ ἐθνικοί, που ἐπιστεύσατε, ἀνήκετε στὸν Χριστόν, ἄρα εἴσθε πνευματικοὶ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ καὶ σύμφωνα με τὴν υπόσχεσιν, που ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτόν, κληρονόμοι τῶν ευλογιῶν. Σας λέγω δε καὶ τούτο-ὅτι ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι νηπιὸς καὶ ἀνήλικος, δὲν διαφέρει τίποτε ἀπὸ τὸν δούλον, καίτοι εἶναι κύριος ὅλης τῆς κληρονομίας. Ἄλλ' εὐρίσκεται πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν κηδεμονίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπιτρόπων, που τὸν ἐκπροσωποῦν, καὶ κάτω ἀπὸ τοὺς οἰκονόμους, που διαχειρίζονται τὴν κληρονομίαν, μέχρι τῆς προθεσμίας, που ἔχει ὀρίσει με τὴν διαθήκην του ὁ πατήρ. Ἐτσι καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, ἐφ' ὅσον διαρκούσε ἡ νηπιακὴ μας ἡλικία, ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως, ἦμεθα υποδουλωμένοι κάτω ἀπὸ τὰς στοιχειώδεις διατάξεις τοῦ μωσαϊκοῦ Νόμου καὶ τῶν ἄλλων θρησκειῶν, που ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀγνοίας. Ὅταν δε συνεπληρώθη ὁ χρόνος καὶ ἦλθεν ὁ κατάλληλος καιρὸς, που εἶχεν ὀρισθῆ μέσα στὸ θεῖον σχέδιον, ἐστειλεν ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν οὐρανόν εἰς τὴν γῆν, τὸν Υἱόν του, ὁ ὁποῖός ἐλάβε σάρκα ἀνθρωπίνην δια μέσου παρθένου γυναικός καὶ υπετάχθη θεληματικὰ στὸν μωσαϊκόν Νόμον. Καὶ τούτο, δια νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνους που εὐρίσκοντο κάτω ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ Νόμου, δια νὰ πάρωμεν ὅλοι τὴν υιοθεσίαν, που μας εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ Θεός.